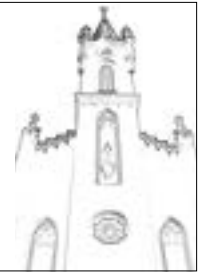

Regina Krónika

reginamundiplebania.hu
facebook.com/regmun14

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XVII. évfolyam 9. szám 2016. szeptember 4.

Kisboldogasszony

Szeptember 8-án, Kisboldogasszony – népi elnevezése: Kisasszony – napján egyházunk Szűz Mária születésnapját (Nativitas Beatae Mariae Virginis) ünnepli.

Az ünnep kialakulása, története

A jeruzsálemi hagyomány a Bethesda fürdő mellett tisztelte Mária születésének helyét. Az 5. század elején Szent Anna tiszteletére templomot építettek itt, melynek felszentelési évfordulóján, szeptember 8-án emlékeztek meg Mária születéséről. A nyugati egyházba valószínűleg I. Sergius pápa vezette be az ünnepet a VII. század végén, majd IV. Ince pápa a 13. században nyolcadot csatolt hozzá, mely 1955-ig élt. Magyarországon a XVIII. században fejlődött ünneppé. Ekkor fejlődött ki számos népszokás is. 1955-ben eltörölték.

Ma Magyarországon közel 180 Kisboldogasszony-templom vagy kápolna van, melyeknek általában ezen a napon van a búcsújuk. A legismertebb zarándokhely a máriaremetei Kisboldogasszony-templom, ahol már számos csoda és jelenés megtörtént.

A Kisboldogasszony-búcsú éneklő menetekké alakulnak, ahol van Mária-szobor, ott leányok viszik magasba emelve. A menet elejét ministráns fiúk vezetik.

„Szeptember 8-án tartjuk a Boldogságos Szűz Mária születésének liturgikus ünnepét, aki az egész világ megváltásának hajnala és reménye. Ez a Mária-ünnep mélyen gyökerezik a hívők szívében és áhíthatában (...), mert tudatában vannak annak, hogy az ő születésével vették kezdetüket Isten tervében azok az üdvözítő események, amelyek aztán

oly szoros kapcsolatot teremtettek Mária és az ő Fia között. Örvendezzünk tehát, ahogy megemlékezünk Megváltónk Anyjáról. Ahogy Damjáni Szent Péter mondta: »Valóban, ha Salamon és vele együtt egész Izrael népe a templom felszentelését oly bőséges és fényűző áldozattal ünnepelte meg, milyen és mennyi örömet hoz majd Szűz Mária születése a keresztényeknek? Mert az ő méhébe, mint a legszentebb templomba, szállt le Isten a saját személyében, hogy emberi alakot nyerjen, és látható formában lakozzék egyesén az emberek között.«

A gyermek Máriának ajánljuk hát alázatos imádságunkat a viláért és az Egyházért.”

Szent II. János Pál pápa

Népszokások

Ennek a napnak a hajnalát a hívők a szabadban várták, és „csatlakoztak az

angyalokhoz”, akik a mennyben örvendeztek a Szűzanya születésén. Együtt mondták: „Boldog vagy szentséges Szűz Mária és minden dicséretre méltó, mert belőled támadt az igazság Napja, Krisztus, a mi Istenünk.” Aki érdemes volt rá, az megláthatta a felkelő napban Szűz Máriát.

Ha nem tudták Egyed napján az őszi búzát elvetni, akkor azt Kisboldogasszony napján tették meg. A száritott búzát szétterítették, hogy a pap szentelt vízzel meghintse, miközben a jelenlévők imádkoztak. A Balaton- és Göcsej régióban az Istent kérték, hogy szentelje meg harmattal, az „Úristen szentelje meg” ima kéréssel. Majd vetésnél, a megüresedett zsákokat feldobálva kérelték Istent, hogy olyan nagyra növesse a gabonát. Az ilyen gabona bőven terem és nem üszkösödik meg. Ha ezen a napon esik, akkor nem jó a vetés idejére. A díóverés kezdetének napja. A népi megfigyeléshez tartozik, hogy a fecskék ezen a napon hagyják el Európa ezen részét és a Közel-Kelet érintésével költöznek délre.

Kérünk, Istenünk, add meg nekünk, házad népének mennyei kegyelmed ajándékát, hogy akik számára a Boldogságos Szűz istenanyaságában felvirradt az üdvösség hajnala, azokat békével áldja meg az ő születésének ünnepe. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

Források:

Magyar katolikus lexikon
Magyar néprajzi lexikon

Bálint Sándor: Ünnepi kalendárium II.
II. János Pál: Minden napra egy ima

„Az Úr irgalma végigkísérte életem”

Elhunyt Borián Tibor piarista szerzetes, tanár

2016. július 18-án, életének 83. évében, szerzetességének 63. és papságának 59. esztendejében elhunyt Borián Tibor piarista szerzetes, tanár a budapesti piarista rendházban. Generációk nőttek fel keze alatt, számtalan diákja tanult tőle magyar nyelvet, történelmet, zenét és emberséget. Augusztus 5-én, péntek délután kísérték utolsó útjára családtagjai, rendtársai, egykori diákjai, kórustársai, barátai és tisztelői a rákoskeresztúri Új Köztemetőben.

Azok a veszprémi tisztelői, akik nem jutottak el a temetésre, a veszprémi bazilikában augusztus 11-én Márfi érsek atya által celebrált szentmisén búcsúzhattak tőle és imádkozhattak lelki üdvéért.

Tibor atya hazajárt a Regina Mundi-templomba. Amint ő maga is elmondta a szerzetesek évében vele készült interjúban, családjának tagjai is ehhez az egyházközséghez és templomhoz kötődtek. A szerzetesi/papi hivatásnak családjában hosszú hagyománya volt. Közelebbi rokonai körében öten is szerzetes papként szolgáltak, és közöttük piarista, bencés és ciszterci rendi is volt/van, és Isten hívását ő már iskolás éveinek elején meghallotta. 1952-ben lett piarista papnövendék, és a nyári vakációkban rendszeres kapcsolata volt a reginás plébánosokkal és káplánokkal. Fölszentelése után többször misézett a templomban, nyaranként rendszeresen helyettesített. 1998-tól 2006-ig a Padányi katolikus iskola igazgatójaként Tibor atya mondta a vasárnapi ½12-es

miséket, sőt nagybőjti lelkigyakorlatokat is tartott. Itt mondta 2008. június 22-én aranymiséjét is, amikor az egyházközség képviselő-testületének elnökeként fővörös bátyja, Borián Árpád köszöntötte az egyházközség nevében. Itt búcsúztatták szüleit, bátyját és unokaöccsét is.”

Borián atya Veszprém város körzetének is aktív szereplője volt: mint a Veszprém Megye Közoktatásáért Közalapítvány kuratóriumának elnöke, a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének helyi alelnöke, a Piarista Öregdiákok Szövetségének veszprémi elnöke, s a városi rendezvények gyakori látogatója volt.

Egyik kezdeményezője volt a veszprémi piarista templom orgonája és épülete felújításának, ahol havi rendszerességgel mutatott be szentmisét.

A Ranolder téri Szent Anna-kápolna rekonstrukciójából úgyszintén kivette részét, mely a megújuló belváros szép színfoltja lett.

A Szent László-templomban a német kisebbség kérésére német nyelvű szentmiséket mondott. A kisebbségi rendezvényeket is támogatta, például helyet adott rendezvényeiknek a Davidikumban.

Pedagógiai, egyháztörténeti és egyházzenei témákban rendszeresen publikált.

Még tavaly ősszel is feladatot vállalt a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény által a Test és lélek a Nagy Háborúban címmel rendezett konferencián: előadásában a piaristák lelkigondozói részvételét elemezte az első világháborúban.

Tibor atyát a veszprémi székhelyű Brusznay Árpád Alapítvány 2007. január 13-án a Pannon Egyetem aulájában Brusznay Árpád Emlékéremmel tüntette ki. 2012-ben a város Pro Urbe díjjal ismerte el tevékenységét, 2015-ben pedig a veszprémi Pannon Egyetem Volkra Ottó-díjjal.

Végül a piarista vallásosságról, nevelésről vallott gondolatait idézem:

„A piarista vallásosság mélyen ható, mondhatnám szemérmes és egyáltalán nem a külsőségekben igyekszik

megnyilvánulni. A piarista vallásossága a pietáson alapszik. Ez a szó szentírási kifejezés, nem egyszerűen csak jámborságot, vallásos gyakorlatot vagy érzésvilágot jelent, hanem a Teremtőnek, a teremtet világ minden elemének a tiszteletét. Kalazanci Szent József rendalapítónk az iskoláról szóló, Tonti bíborshoz írt levelében megmagyarázza, hogy a fiatalokat rá kell venni arra, hogy felismerjék: 'ez a világ attól lesz igazán az emberé, ha minél inkább tudja, hogy az Istené'. A kultúra minden területén a teremtő Istennek a nyomát és ajándékát kell felfedezni. (...) Az ember mindig képes felülemelkedni a problémákon, ki tud bontakozni a tragédiákból is, de csak akkor, ha Isten kezét fogja, ha gondviselésébe kapaszkodik. Ádám (Az ember tragédiájában) a dráma utolsó mondataként mégis így kiált fel: „Csak az a vég! – csak azt tudnám feledni!”. Pedig a vég nem lezárás, sokkal inkább koronája földi életünknek, amelyet követ majd a még teljesebb élet, az örök élet. Ezért a véget nem feledni, hanem éppen hogy szeretni kell és elfogadni örömmel, ha megérkezik, hiszen Isten gondviselő szeretete nyomán e 'vég' folytatás, s az örök boldogságba vezet.”

A Regina Mundi Egyházközség hívei szeretettel megtartják emlékezetükben Tibor atyát.

Vezesse a teremtő Isten Tibor atyát az Örök Boldogságba!

Demény Anna

Szent Gellért

Itália egyik legjelentősebb városában, Velencében született 980 körül, köztiszteletnek örvendő patriciuscsalád gyermekeként. Szülei a György nevet adták neki. Édesapja, Sagredo Gellért kalmár volt.

5 éves korában súlyosan megbetegedett, ezért szülei a bencések Szent György tiszteletére alapított monostorába vitték, és felajánlották a lovagszentnek. Megígérték, ha a kis György felépül, ő is felölti a szerzetesi csuhát. A kisfiú egészsége helyreállt, és a szerzetesek iskolájában tehetségével hamar kivívta tanárai megbecsülését.

15 éves volt, mikor édesapja a Szentföldre zárandokolt és ott meghalt. György ekkor édesapja emlékére a Gellért nevet vette fel. Hamarosan édesanyját is elvesztette.

25 éves korára Gellért mintaszerű szerzetessé vált tudományban, imádságban, önmegtagadásban és munkában egyaránt. Vilmos apát javaslatára ezért Bolognába küldték tanulni. 7 év múlva tért vissza a kolostorba, ahol Vilmos apát halála után a társai az apáti tisztséggel bízták meg.

Akárcsak édesapjának, Gellértnek is élete nagy álma volt, hogy a Szentföldön végigvándoroljon a Megváltó nyomdokain. Ezért 3 év múlva lemondott apáti tisztségéről, és hajóra szállt. Velencéből először Zára kikötőjébe akart hajózni, egy vihar miatt azonban Isztria partvidékén kötöttek ki. A kényszerű várakozás során a Szent András kolostorban találkozott Razin pannonhalmi apáttal, aki Rómából hazafelé tartva rábeszélte, hogy kísérje el őt, és látogassa meg a magyarok istenfélő királyát, Istvánt.

A legenda szerint 1015 júliusában (más vélemények szerint viszont csak 1020 után) érkezett meg Pécsre Mór püspökhöz, akivel István királyhoz ment Székesfehérvárra. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15-én a király a főurak kíséretében a hatalmas fatemplomba vonult, hogy Szűz Mária mennybemenetelét megünnepelje. Ezen az ünnepen egy számukra ismeretlen pap lépett a

szószékre – Gellért. A szónoklat után – a legenda szerint – Gellért lelkében elragadtatva egy hegyet pillantott meg, melynek szikláit közt holtan látta önmagát, összetört tagokkal véresen feküdni. Megértette az Úr üzenetét: nem a Szentföldre kell mennie, hanem itt kell maradnia, mert itt fogja elnyerni a legnagyobb mennyei ajándékot: a vértanúság koronáját. Istvánnak nagyon tetszett a szónoklat, ezért az ünnep elmúltával Gellértet a palotában tarttatta, és fiának, Imre hercegnek a nevelését bízta rá.

1023-ban Bakonybélbe ment, ahol remeteként bőjtölt, imádkozott és dolgozott. Beszéli még a legenda, hogy egy napon írás közben elnyomta az álom a kunyhója előtt. Arra ébredt, hogy egy kis szarvasborjú védelmet keresve mellé telepedett. Sietve megetette az árva kis jószágot és az nem is távozott el tőle. Más alkalommal, amikor az erdőből fával megrakodva hazatért, kunyhója ajtajában egy farkas feküdt. Jöttére az hozzá ment és a lábaira rogyott. A remete ekkor vette észre, hogy a vad oldalán seb tátong. Kimosta és bekötözte a sebet, majd a kunyhójába vitte a farkast. Mikor az magához tért, hálás kutya módjában megnyalta a remete kezét, és szelíden a kis szarvas mellé heveredett. 1028-ban, miután István király hadai Ajtony vezért a Maros vidékén legyőzték, sor kerülhetett a kilencedik egyházmegye szervezésére, és István Gellértre bízta a püspökség, valamint a káptalan, a káptalani iskola és a papi utánpótlás

megszervezését. Ennek Gellért és társai becsülettel eleget tettek, és a csanádi iskola híre gyorsan terjedt.

A keresztény és európai értékrendnek a védelmében került szembe Aba Sámuellel, aki uralkodói tetteivel nem követte az 1038-ban sírba szállt Szent István példáját. Az 1044-es év tavaszán Aba Sámuel Csanádon tartózkodott, és 50 ellene szervezkedő főurat kivégeztetett. Az április 22-i, húsvétra tervezett koronázást Gellért megtagadta, s félelmetes, próféta szavaiban megjósolta a király halálát, a pogánylázadást és saját vértanúságát. Gellért ezzel megnyitotta a magyar püspökök azon sorát, akik a hatalommal is szembeállva védelmezik az igaz értékeket.

Péter király uralma ellen 1046-ban a Tiszántúlon lázadás tört ki, amelyhez a pogányság visszaállítását követelő a békési Vata vezetésével csatlakoztak. Gellért püspöktársaival az ősz első napjainak egyikén Székesfehérvárról Budára igyekezett, hogy ott fogadja az oroszok közötti számkivetésből visszatérő Vazul-fiakat. Egyik este Diósd községben vacsora után megjövendölte püspöktársaival, hogy az volt az utolsó vacsorájuk.

Még aznap, a Buda felé tartó püspököket egy lázadó pogány csapat elfogta a pesti révhez közel, s egy kivétellel megölték őket. Gellértet taligára tették, és a Kelen hegyről (a mai Gellért-hegy) letaszították, majd „mellét dárdával átütötték; ezután egy sziklához vonszolták, és agyvelejét szétloccsantották.”

Az első magyar vértanú holttestét a pesti oldal Boldogságos Szűz templomában temették el először, majd Csanádra vitték. Sírja körül egyre több csoda, rendkívüli gyógyulás történt. A spontán módon kialakult népi kultuszt követte a hivatalos szentté avatás 1083. július 26-án, Szent László király kérelmére.

Felhasznált irodalom:

Györffy Rózsa: Új magyar legendárium
Török József: A magyar föld szentjei
Szentek élete

Tábori hírmondó

Mi más is lehetett volna a Kapcsolat Szerviz Közhasznú Egyesület idei tábori mottója mint, az IRGALMASSÁG. „Uralkodó Úr, irgalmas és kegyes Isten, hosszan tűrő, nagy könyörületességű és hűségű...” (Kivonulás könyve 34. 6.) 2016. június 18-21.

1. A Biciklis zárandoklat a Fertő-tó körül között alkalmat adott a résztvevőknek testi és lelki síkon megélni Isten gondviselő kegyelmét:

A tábor a vasútállomásról indult. Isten áldásával felültünk a vonatra, irány Sopron! Sopronban a városnézés után gyors ebéd közben meghallgattuk a tábori szabályokat, majd a vacsoránk (rántott hús) megvásárlását követően Fertőrákos felé fordítottuk biciklijünket. Tudtuk, hogy rövid pihenőkkel még aznap Neusdl am See-be (Nezside) kell érnünk, ahol az asznapi szállásunk volt. Sulyok Attila bácsi vezetésével róttuk a kilométereket, ám egy árnyékos erdőben meg kellett állnunk, mert egyik társunk biciklijével gond lett. Miközben csapatunk férfi részlege a kerékpárral küzdött, a többieket „megették a szünyogok”. Hálát adtunk, amikor sikerült kiszabadítani a beszorult alkatrészt és a bőséges lakoma reményében újra elindulhattunk. Szerencsére anya is időben megérkezett csomagjainkkal és már terített asztallal várt bennünket. Bár segítettünk elpakolni, mégis maradt erőnk

a vacsi után a társasjátéokra. Reggel megakasztott bennünket a zuhogó eső, így Ibolya néninek volt alkalmunk kiosztani a bicókra ragasztható Isteni Irgalmasság képet és a napi igét. Mikor a zivatar továbbállt, mi „paripáinkra” pattantunk és igyekeztünk Frauenkirchenbe (Boldogasszony). Áthaladva az Irgalmasság Kapuján megpihentünk a gyönyörű hús falak között. A kegytemplomot fenntartó ferences szerzetes atyák nagy szeretettel fogadtak bennünket. Mielőtt kiléptünk a kegytemplomból, elénekeltük a Boldogasszony Anyánk éneket (tábori himnuszunkat) és az Isten, hazánkért térdelünk elédbe... éneket. Aznap Hegykőn volt a szállásunk, ahol a „falumúzeumnak” berendezett pajtában lerakva biciklijünket vacsora közben a felnőtteket dr. Reisler Ferenc plébános szórakoztatta anekdotázva. A harmadik nap is esővel indult, így a madár-les helyett a SÁRA TERMÁL fürdőbe mentünk. Mire ebéd-idő lett, az eső is elállt, így elindultunk asznapi szállásunk felé (Fertőrákos). Plébános atya biciklin átkísért bennünket a hidegségi Szent András-templomhoz, ahol rögtönzött tárlatvezetést tartott. Fertőrákosra megérkezve szentmisében ajánlottuk fel fáradságunkat és nehézségeinket Istennek. Másnap a csapat vidáman indult Sopronon keresztül hazafelé, ahol a vonatállomáson még egyszer elénekeltük a tábori himnuszot,

és megszavaztuk, hogy jövőre is legyen biciklis zárandoklat. Már várom.

Léner Emma-Lujza
beszámolója élményeiről

2. Háztartástan tábor: 2016. július hónap utolsó hetében

„Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok...” (Mt 25,35)

Már tavaly felmerült az egyesület részéről, hogy háztartástan tábort szervezünk. Az idén aztán meg is valósítottuk!

Nagyon nagy teher hárult a vállamra, amikor kiderült, hogy a lányok nagy része nem teljesen saját akaratából vett részt a táborban. A tervem, hogy a lányokkal a varrást és a főzést megszeressük, azonban sikeres volt. Csupa egyszerű, mégis ízletes dolgokat készítettünk. Az alapismertetek mellett sok új alapanyaggal is dolgoztunk. Így megkóstoltuk az áfonyát, az avokádót, dolgoztunk mascarponéval, készítettünk humuszt és más külföldi finomságokat. Attól sem ijedtünk meg, hogy eredeti angol és német nyelvű recepteket boogarásszunk.

A hét minden napján szenteltünk egy kis időt a varrásnak is. A túléléshez nélkülözhetetlen öltézfajták elsajátításával péntekre mindenki elkészítette magának a kis levendulazsákját, amit meg is töltöttünk az illatos gyógynövénnyel.

Arról, hogy ne maradjunk lelki feltöltődés nélkül, Feketéné Magyar Zsófi gondoskodott. A reggeli ima utáni elmélkedésből mindig kiemelt nekünk egy-egy jelmondatot, amit nemcsak aznap vagy a héten, de örökre a szí-

vünkbe zártunk. Valamint mindennap egy másik – a Szentírásban oly fontos – női alakra fordítottuk a figyelmünket. A tábor stílusosan, július 29-én, Szent Márta, a háziasszonyok védőszentjének napján zárult.

Délutánonként sem voltunk tétlenek. Miután kényelmesen elfogyasztottuk a saját magunk főzte ebédet, a sziesztában Zsófi játszott szociálterápiás szerepjátékokat a lányokkal. Ezek által meghitt, családi hangulatban ismerhették meg jobban önmagukat.

Az idei sikereken felbuzdulva sok szeretettel várjuk jövőre azokat a lányokat, akik az idén lemaradtak vagy most kaptak kedvet. Vagy már az alapismeretek elsajátítása után kedvet kaptak, hogy esetleg patchwork-özés során megismerkedjenek a varrógéppel, a konyhában pedig nagyobb fába vágják a fejszéjüket és kelt tésztából pizzát készíthetnének, vagy éppen sushit csavarhatnánk...

Reméljük, felkeltettük az érdeklődésüket!

Vangelista Renáta – táborvezető

Minden reggel imával kezdtük a napot, és kiválasztottunk egy bibliai példaképet (pl. Szűz Mária, Mária Magdolna, Márta). Csak ez első nap volt leves, mert a többin leszavaztuk. Viszont a főétel után (chilis bab, fűszeres tartja, stb.), mindig sütöttünk valami ínycsiklandozót (apple crumble – morzsolt tészta, brownie – kevert tészta, rote Grütze – gabonakása, sós rudak, stb.). A szociálterápiás foglalkozáson nagyon sokat mulattunk és játszottunk. Sok barátommal találkoztam és nagyon jó hangulatban telt el ez az öt nap.

Léner Rebeka Réka – résztvevő

Fekete István: Szeptember

Őszi hálót szőnek már a pókok,
Vizek tükrén vándor csillagok,
Bokrok árnyán üresek a fészkek,
Mint az erdők szélén nyári kis lakok.

Szőlőhegyen rizling meg a sasza
Cukrot szűrnek a napsugárból,
Hasad már a diók szagos héja,
Jegenyenyár csúcán öreg varjú szól.

Levegőben seregélyek járnak,
Harkály rikkant, lepke tántorog,
Kinyílik a zsúpos préházajtó,
S régi mámort lehel vén garádtorok.

Völgybe ér a délutáni árnyék,
Hűvös az est, harmatos a rét,
Köd lebeg a patak fényes selymén,
Teljes csillagporral tündöklük az ég.

Aztán elvesznek majd mind az utak...
Nem marad más, csak csend és álom.
Mohos tetőkön ásít a kémény,
S halott levél kereng a pókfonálon.

CSALÁDI DÉLUTÁN A PLÉBÁNIÁN

2016. szeptember 10-én, 14 órától családi délutánt szervezünk a Regina Mundi Plébánia udvarán (8200 Veszprém, Dózsa Gy. u. 9.).

Várható program:

Szabadtéri játékok, arcfestés, kézműves foglalkozás, sütögetés, grillezés. Az élőzenét a Gyöngyhalász latin duó biztosítja.

Aki szívesen segít (pl. süt, főz, italt hoz), vagy adománnyal hozzá kíván járulni a programhoz, kérem jelentkezzen László Dezső plébános atyánál (plebanos@reginamundiplebania.hu; tel.: 20/823-26-74) vagy dr. Léner-Pintér Sáránál (iroda@csaladokhaza.hu; tel.: 20/269-84-71).

Mindenkit nagy szeretettel hívunk és várunk!

Tábori élmények 7 hangra

Reginás hittantábor július 4. és 8. között

Minden reggel a Regina Mundi Plébánián találkoztunk. Az első nap reggeli imádságot mondtunk el, valamint ebéd előtt és ebéd után is hálat adtunk az enivalóért. Mindennap valami izgalmas programunk volt. Néha tarisznyából, máskor pedig a Hungária étteremben ebédeltünk. Egy-egy nap fagyiztunk is a Mackó cukrászdában.

Voltunk az állatkertben és megnéztük a dínóparkot. Lehetett dínófogat keresni a homokban, én találtam is egy szép nagyot. Szerencsére találtunk eledelt az állatkert előtt, és így meg tudtuk etetni az őzeket. Máskor a Tihanyi Apátságba mentünk. Balatonfüredről hajóval utaztunk, ami nagyon szép volt. Egyszer lementünk a hajó hátuljába, hogy megnézzük, milyen sebesen haladunk. Nagyon szép volt a kilátás, hamar elhagytuk a partot. Mikor mentünk fel az Apátsághoz, volt erdős rész, ahol sötét volt. A Tihanyi Apátságban gyönyörű szép aranszobrok voltak. Másik nap a Bakonyban túráztunk. Megnéztük a Cuha-patakot, többször is átkeltünk rajta. Elég csúszós volt a vizes kő, vigyázni kellett, hogy ne legyünk vizesek. Egy pár kő nagyon mozgott, arra nem léptünk rá, mert Zsuzsa néni figyelmeztetett minket.

Bakonybélben is volt erdős rész és a lányokkal úgy hívtuk ezt a részt, hogy csalánpark, mivel teli volt minden csalánnal. István bácsi az utolsó nap kvíz-kérdéseket tett fel a Bibliával kapcsolatban. Lehetőség volt még focizni, röplabdázni, teniszezni és a trambulínban is lehetett ugrálni.

A plébánia udvarán volt egy édes kiskutya, csak nem engedték ki, mert nagyon ugató volt. Nagyon jól éreztem magam és köszönöm szépen mindenkinek, aki segített a táborban. Összebarátkoztam Viviennel és Hannával, remélem még lesz alkalom találkozni velük.

Fazekas Jana – Simonyi Zsigmond
Ének-zenei és Testnevelési
Általános Iskola 3/A

A hittanos tábor sok programja közül a tihanyi kirándulás tetszett a legjobban. A Levendula Házban két külön foglalkozás közül lehetett választani. A társaság majdnem fele (velem együtt) levendulamintás szalvétával kis befőttesüvegből egy ottani néni vezetésével készített mécsesstartót. A többiek hűtőmágnest csináltak, ezeket haza is hozhattuk. A hajóút Balatonfüred és Tihany között nagyon klassz volt.

Vizi Árpád

Legjobban a kirándulások tetszettek. Nagyon jó volt a Laczkó-forrásnál, a Ti-

hanyi Apátságnál a Levendula Házban a kézműveskedés és a Dínó-kiállítás. Nagyon-nagyon finom volt az ebéd és kétszer is volt sült krumpli husival. Vehettünk jégkását. Zsuzsa néni vett nekünk fagyit is. Zsuzsa néni és István bácsi nagyon aranyosak voltak. A gyerekek is aranyosak voltak, tudtunk barátkozni.

Gönczi Hanna és Máté

Nagyon jó volt a tábor! Mindennap csináltunk valami érdekeset. Sokat kirándultunk, voltunk az állatkertben, Tihanyban. A tanárok nagyon kedvesek voltak, jó volt új gyerekekkel megismerkedni, játszani. A testvéremmel nagyon sajnáltuk, mikor vége lett, kár, hogy csak egy hetet lehetett menni.

Jáhni Gusztáv és Sebestyén

A tábor háttere:

Köszönjük a plébániai karitásznak a támogatásként kapott 50 000 Ft értékű étkezési utalványokat, amelynek segítségével könnyíthettünk a rászoruló gyerekek anyagi terhein. Ebből fizettük ki az összes résztvevő gyermek háromszori meleg ebédjét és mindenkit meghívtunk egy fagyira. A nem rászorulóktól beszédett készpénz segítségével pedig fizettük a belépőket és útiköltségeket azok számára is, akiknek ez nehézséget jelentett.

Bízom benne, hogy minden résztvevő jól érezte magát, és a szórakozás mellett hasznos ismereteket is szerzett a tábor ideje alatt. Jövőre ismét találkozunk!

Huberné Göndöcs Zsuzsa hitoktató

Életre szóló találkozások Krakóban

Katolikus Ifjúsági Világtalálkozó 2016

A Regnum Christi szervezésében Veszprémből egy ötfős csapat indult el csütörtök este vonattal Budapestre. Ott csatlakoztunk a többiekhez, és külön busszal utaztunk el Krakóba. A csapatot Brassai Zsolt vezette, a lelki vezetést pedig Szabó-Molnár Bálint és Szász Csaba atyák biztosították. A csapat veszprémi tagjai: Janka Júlia, Janka Mária, Janka Anasztázia, Czaun Eszter és Csertán Zsuzska volt.

Az átbuszozott éjszaka után reggel 6-kor érkezünk meg Krakóba. Az Isteni Irgalmasság Plébániáján már vártak minket, hiszen az elszállásolásunkat a plébánia családjainál oldották meg a szervezők. Itt átvettük a zarándokcsomagunkat, amelyben esőkabátot, hátizsákot, sapkát, ebédjegyeket és még sok praktikus dolgot találtunk. Többek között megkaptuk az Adoremus, külön erre az alkalomra készült kiadását is, amelyben az IVT programja és a liturgikus cselekmények szövege volt magyarul. Ezek után a fogadó családjaink megmutatták a szállásainkat.

Délután részt vettünk a Regnum Christi szentmiséjén, ahol a mozgalom sok országból képviseltette magát. A szentmise igazán felemelő volt. Este Ferenc pápával együtt szabad téren imádkoztunk a keresztutat, majd megnéztük a várost esti fényekben.

Másnap reggel magyar nyelvű szent-

misén vett részt a csoportunk, melyen Isten áldását kértük a találkozóra. Utána a tömeggel együtt haladva, énekelve jutottunk el a virrasztás helyszínére. A tömegre jellemző, hogy a 10 km-t 6 óra alatt tudtunk megtenni! A virrasztás óriási élmény volt. Előtte és utána is koncerteket hallgathattunk, és amikor besötétedett, gyertyákat osztottak szét a résztvevők között. A szabad ég alatt aludtunk, a magunkkal cipelt hálózsákunkban. Ezen a napon is kegyes volt hozzánk az időjárás.

A vasárnapi szentmise előtti órák nagy élménye volt, hogy Ferenc pá-

pát 15-20 méterről láthattuk, ahogy a pápamobillal haladt el előttünk. Igaz, hogy a szentmise nyelvét nem értettük, de a prédikációt fordította egy kedves testvérünk. A mise végén pápai áldásban részesültünk, majd elkezdtünk visszazarándolni Krakóba a tömeggel. Délután elkapott minket egy nagy zivatar, jól eláztunk, de a kapott zarándok esőkabát nagyon jól jött.

Hétfőn reggel az Isteni Irgalmasság-bazilika magyar kápolnájában volt egy szentmisénk, majd megnéztük a Wawelt és a főteret. Este köszönetet mondtunk a fogadó családjainknak, és elbúcsúzás után haza indultunk.

Kedden délelőtt, meglehetősen elfáradva szálltunk le a vonatról a veszprémi állomáson, ahol családunk várt ránk. Összességében elmondható, hogy az IVT-t a lengyel testvérek profi módon szervezték meg, és a biztonsággal kapcsolatos előzetes aggodalmaink is alaptalanok voltak.

Az, hogy részt vehettem az IVT-n, életre szóló élményt jelentett számomra, ezúttal is köszönöm a magyar Regnum Christis szervezők munkáját, valamint szüleim támogatását.

Csertán Zsuzska

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9. Tel.: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna, Kreschka Miklós

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzártá: minden hónap 20-án

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai szeptemberre:

Egyetemes: Hogy mindenki hozzájáruljon a közjóhoz és egy olyan társadalom építéséhez, amelynek központjában az emberi személy áll.

Evangelizációs: Hogy a keresztények a szentségek vétele és a Szentírásról való elmélkedés által egyre inkább tudatában legyenek evangelizációs küldetésüknek.

Szeptember 1-jén reggel 9 órakor tartjuk a **Veni Sancté-t**, a Szentlélek Isten segítségül hívását az új tanévre a **Szilágyi keresztény iskola** tanulóinak számára. Márfi érsek atya tartja a szentmisét.

Szeptember 4-én a reggel 9 órai szentmisén tartjuk a **Veni Sancté-t**, a Szentlélek Isten segítségül hívását az új tanévre a **Simonyi és a Botev-iskola** hittanosaik számára. Minden hittanost várunk erre a szentmisére!

Szeptember 7-én a kassai vértanúknak, Szent Márk, István és Menyhért áldozópapoknak az ünnepe van.

Szeptember 8. Szűz Mária születésének (**Kisboldogasszony**) az ünnepe. Szentmise reggel 7 órakor lesz. Este 6-kor szentségimádást tartunk.

Szeptember 10-én plébániai családi napot tartunk. Részletek a meghívóban.

Szeptember 12-én, hétfőn ünnepeljük **Szűz Mária szent nevét.** Ez a nap **templomunk búcsúnapja.** Reggel 7-kor és este 6-kor is lesz szentmise. Az esti szentmise előtt, 5 órakor, szentségimádást tartunk.

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangelium
szept. 11.	<i>Kiv 32,7-11.13-14</i>	<i>1Tim 1,12-17</i>	<i>Lk 15,1-32</i>
szept. 18.	<i>Ám 8,4-7</i>	<i>1Tim 2,1-8</i>	<i>Lk 16,1-13</i>
szept. 25.	<i>Ám 6,1a.4-7</i>	<i>1Tim 6,11-16</i>	<i>Lk 16,19-31</i>
okt. 2.	<i>Hab 1,2-3;2,2-4</i>	<i>2Tim 1,6-8.13-14</i>	<i>Lk 17,5-10</i>

Szeptember 13-án Aranyszájú Szent János püspök és egyháztanító emléknapja.

Szeptember 14-én a Szent Kereszt felmagasztalásának az ünnepe. Másnap van a **Fájdalmas Szűzanya** emléknapja.

Szeptember 21-én Szent Máté apostol és evangélista ünnepe.

Szeptember 24-én Szent Gellért püspök és vértanú ünnepe, aki hazánkban a **keresztény pedagógusok védőszentje.**

Szeptember 25-én, a hónap utolsó vasárnapján tartjuk a katolikus egyházban a **Szentírás vasárnapját.** „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével is, amelyek Isten ajkáról valók” – tanítja Jézus. Legyen mindennapi kenyerünk, napi olvasmányunk a Szentírás!

Szeptember 27-én Páli Szent Vince áldozópap emléknapja van.

Szeptember 29. Szent Mihály, Szent Gábor és Szent Rafael főangyalok ünnepe.

Szeptember 30-án Szent Jeromos áldozópap és egyháztanító emléknapja van.

Október 1-jén van a Gyermek Jézusról nevezett **Lisieux-i Szent Teréz** szűz és egyháztanító emléknapja.

Október 4-én Assisi Szent Ferenc emléknapja van.

Október hónapban minden este 18.00 órakor tartunk szentmisét. **Reggel 7 órakor nem lesz szentmise. 17.30-kor** közösen imádkozzuk el a **rózsafüzért** a templomban.

DIGITALIS FOTÓPÁLYÁZAT

A Családpasztorációs Iroda digitális fotópályázatot hirdet **„Családunk adventben”** témakörben.

A részvétel feltételei: legalább 5 megapixel felbontású, jó minőségű, kizárólag álló formátumú kép beküldése 2016. szeptember 30-ig a következő e-mail címre: csaladpasztoracio.veszprem@gmail.com. Családonként legfeljebb két fényképpel lehet nevezni. A nyertes fotó a következő **Családunk** újság címlapborítója lesz. A beérkező képek közül néhányat a jövőben is szeretnénk illusztrációként felhasználni újságunkban.

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert a keresztségben újjászülettek: Nagy Boróka július 2-án, Osvay Máté július 3-án, Korponai Karolin július 10-én, Kocsi Alíz július 17-én, Török Adél július 24-én, Szável Izabell augusztus 7-én, Farkas Bendegúz augusztus 14-én, Teni-Kis Martin Dominik augusztus 20-án, Vázquez-Hampel Sophie augusztus 21-én.

...szentségi házasságot kötöttek: Teni Martin Klaus és Kis Beáta augusztus 20-án.

...mert az örök hazába költöztek: Horváth Sándor (53 éves) június 22-én, Lennert Ferencné sz.: Németh Erzsébet (87 éves) július 5-én, Tuczay Gyuláné sz.: Szabó Mária Magdolna (85 éves) július 19-én, Mozdényiné Hajnóczi Éva (82 éves) július 22-én, Radmai József (85 éves) július 26-án, Kovács Ferenc (99 éves) július 28-án, Temesi Gézáne sz.: Tolnai Terézia (90 éves) július 29-én, Vida Imréné sz.: Léber Erzsébet (84 éves) augusztus 11-én, Káldy Gézáne sz.: Szegei Olga Ilona (80 éves) augusztus 26-án.